

הזרות ועצות. מכונית משטרה זו נוֹי שאת כרוזים ומשדרת אזהרות יעצות להולכי הרגל ונהגי המכוניות במרכז העיר ובפרברים.

קיצור דרך. לא פעם רוצה אדם לחסוך כמה דקות. למה לו לנסוע עד התחנה, אם אפשר לקצר את הדרך על ידי קפיצה? אך לא פעם גם מקצרות קפיצה זו את החיים עצמם — ולא בכמה דקות בלבד. עתה מבטיחה המשטרה עונש לכל אדם שיקפוץ ממכונית בשעת הנסיעה.

מיבחה. בחור שנפל לידן כרוז עם תמונה של העבריין עומד בכיכר מוגרבי ובוחן כל עובר ושב לגלות אם הוא איננו האדם הדרוש. אם יצליח לתפוס ולהודיע למשטרה על כך יהיו לו סיכויים לזכות בפרס. אולם קשה לגלות: כל אדם, עובר על החוק.

המראה. הליקופטר (עם צלם העולם הזה ליד הטייס) ממריא להפצת כרוזים מעל רחובות תל-אביב ויפו. כעבור חצי שעה ישוב למיטתן שני של כרוזים.

מן האויר. הדבר שעורר את ההתעניינות הרבה ביותר היה, ללא ספק, ההליקופטר שהיִפִּץ את הכרוזים המתארים את העבריין הִמוֹעֵד. מבעוד מועד נעוֹ שו הסידורים המתאימים עם משטרת התנועה לִאִפְשֵׁר לצלם העולם הזה להמריא בהליקופטר ולִצַלֵם את הפצת הכרוזִים מן האויר. אולם מפני שבהליקופטר יכוֹר לים לשבת רק שני אנִיִּים שים הוטל על הצלם גם תפקיד משלח הכרוזים. וכך ראו האנשים שהתִאספו בכיכר מוגרבי (מִשְׁמָל) את ההליקופטר מתקרב, חג באויר, אדם מוציא יד ומפזר חבילות כרוזים ונעלם. כעבור כמה דקות הופיע ההליִקופטר שוב. אלא הפעם לא פיזר כרוזים—המשיִלח היה עסוק בצילום. בשביל חלק ניכר מן הנוכחים היתה זו פעם ראשונה שראו הליקופִטר. מדי הופיעו בשמי הכיכר השתק רמיקול מכונית המשטרה ששירר הוראות על הליכה נכונה ונהיגה זהירה לנאספים. אלפי הראשים התרוממו לעקוב אחרי הייצור הִמוֹעֵד. הילדים דלקו אח־רי הכרוזים הנישאים בִּירוֹת, צלמים ומסריטים טרחו להנציח את המאִרֵץ. יום זה היה יומם של שוטרי התנועה. הם עמדו בכל פינה, הטיפו מוסר, הזהירו, הסבירו. אפילו הצגת ההליקופטר היתה חלק מסעולתם. בִּיוֹמֵים יחדלו להודו היר, יפעלו ברצינות נגד אלה שלא למדו משהו מכל השיעור הזה.

